

La Canònica de Santa Maria de Vilabertran torna a acollir el cycle "Diàlegs. Art, música i patrimoni"

- **L'exposició "Vessar l'ombra" mostrarà obres de Pep Aymerich**
- **La mostra s'emmarca dins la desena edició del cycle estival "Diàlegs. Art, música i patrimoni" del Departament de Cultura i el Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona**
- **Aymerich ha obert una via d'investigació pictòrica, inèdita en la seva trajectòria, que pren "l'Apocalipsi" al·legòricament per parlar dels temps ombrívols que vivim**
- **La creació humana dialoga amb la creació biològica animal, a partir de les figures de les abelles, un element constant en la trajectòria de l'artista**

El proper divendres 12 de juliol tindrà lloc a la Canònica de Santa Maria de Vilabertran (Alt Empordà) la inauguració de l'exposició "Vessar l'ombra", que aplega obres de l'artista gironí Pep Aymerich, a cura d'Ingrid Guardiola. L'acte inaugural, que tindrà lloc a les 19 hores, comptarà amb la participació de Sònia Hernández, directora general de Patrimoni Cultural; Ingrid Guardiola, directora del Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona, Eudald Brugat, alcalde de l'Ajuntament de Vilabertran i l'artista Pep Aymerich.

La mostra, organitzada conjuntament per Bòlit i l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural del Departament de Cultura, s'emmarca dins la desena edició del cycle estival "Diàlegs. Art, música i patrimoni". Un cycle que uneix tres puntals de la cultura, l'art, la música i el patrimoni, a la Canònica de Santa Maria de Vilabertran. Els "diàlegs" tenen lloc en un marc incomparable on, des de fa més de trenta anys, també hi té lloc la Schubertíada, el festival internacional dedicat al món del Lied romàntic i a la música de cambra.

Fa una dècada, els diàlegs van començar a explorar la fèrtil relació entre l'art contemporani i el patrimoni cultural, amb l'objectiu de convertir Santa Maria de Vilabertran en un espai de referència de la difusió de l'art contemporani de les comarques de Girona. Diàlegs que avui en dia són una pràctica comuna, ja que permet crear, d'una manera lliure i experimental, punts de trobada i reflexió entre el passat i el present. Els centres d'art contemporani i els espais patrimonials surten

dels seus propis contextos per trobar-se en un encreuament de mirades i discursos que enriqueixen el territori.

Pep Aymerich (Sarrià de Ter, 1962), malgrat la seva pràctica artística comença als anys vuitanta, ha començat a indagar en el món de la pintura recentment, a partir d'*Anunciació de l'Apocalipsi* (2017), pintant amb cera d'abella i pigment natural (encàustica). A "Vessar l'ombra", Aymerich reprèn aquesta recerca puntual i obre una via d'investigació pictòrica inèdita en la seva trajectòria que pren "l'apocalipsi" al·legòricament per parlar dels temps ombrívols que vivim. La creació artística dialoga amb la creació biològica animal, a partir de les figures de les abelles, un element constant en la trajectòria de l'artista que ha incorporat el món de les abelles des del 2008 en projectes com *Rusc, Plom, cera, carbó, Pietat II...* que Quim Paredes ha recollit en el documental *La recerca del jo*. A "Vessar l'ombra" s'hi poden trobar les obres *Perfum i ombra* (2024), juntament amb *Anunciació de l'Apocalipsi, Macla i Pietat II*.

La qüestió de l'ombra ve de lluny. En unes instruccions de muntatge de l'exposició «Natura interior» del 30 de maig del 1989 –que no es va arribar a fer mai-, Aymerich anotava: «El blau...; insectes...; atmosfera en la que hi costa respirar (...). La penombra, però, caracteritzarà l'ambient». Aquí passem de la penombra, a l'ombra. Si per a la penombra es necessita la presència d'un cos opac proper per generar una atmosfera lumínica particular, l'ombra és indestruïble del cos –la matèria- que la produeix. L'ombra és concreta; vessar-la significaria transformar-la en un element ambiental, predisposat a negar o a calmar. Aymerich s'interessa per l' "apocalipsi", la foscor dels temps traduït a un malestar social que sembla defugir la "revelació" que promet la seva etimologia. Al "El llibre de l'Apocalipsi de Sant Joan" de *La Bíblia*, en el cel s'obre el temple, el tabernacle de l'aliança, per donar pas als set àngels que duen les set plagues. L'enlluernament celestial precedeix a la màxima foscor, al fum de l'incendi que ho cobreix tot. Aquesta foscor que avui fa vessar la sang dels innocents a Orient i arreu.

L'artista fa una litúrgia per manifestar el potencial creatiu i destructiu de tot allò que toca l'home. La pintura brega amb la mel, el foc i la fi del temps. Aymerich assaja unes últimes traces, recull les despulles, dona pas a les abelles i al seu màgic obrar, disposa la matèria perquè puguem estar-nos davant d'aquella fosca...*by natural piety...*, cap a la llum o cap al no res. Qui sap. De vegades, la vida deu tenir forma

d'arc i es torna als orígens, és a dir, a les infàncies i a les pèrdues, als traus, a les despulles i a les ferides que les acompanyen, també les històriques. Res era necessari, res era degut, però es va fer via mentre vessava l'ombra.

Perfum i ombra (2024)

Pep Aymerich, després de treballar al llarg de dècades des de la performance, la fusta i l'escultura, al taller adjacent a la seva casa natal de Sarrià de Ter, el 2017 va decidir investigar amb la pintura. Com a continuació d'aquest gest, el 2024 s'ha tancat a fer-se la pròpia pintura i s'ha lliurat a la biomimesi. Les cel·les hexagonals de les bresques d'abella inspiren l'arquitectura que acull les pintures que ha realitzat dins la canònica de Santa Maria de Vilabertran. Si el foc transforma la fusta i fa néixer el carbó, del nèctar i del pol·len de les flors, en sorgeix la mel i la cera; «la mel que és sol» -diu Aymerich-. La cera i el carbó es combinen amb els pigments naturals per crear un espai de penombra per a la meditació cromàtica i espiritual. Els antagonismes s'escenifiquen, indestriables: "dins-fora", "ombra-llum, a voltes, perfum", "vida-extinció", "individu-comunitat". L'artista ressegueix la fosca, però no des del cos – com sovint ha fet-, sinó des del traç, enfonsant-se conscientment en la forma intuïda del dodecaedre ròmbic que ell mateix ha construït i que es genera en la intersecció dels prismes hexagonals que conformen les cel·les de les abelles.

Anunciació de l'Apocalipsi (sèrie "Beatus", 2017)

Per realitzar aquesta peça s'ha partit de la motivació d'una il·lustració "Explanatio Storie" del "Beatus" de Girona, segons *El llibre de l'Apocalipsi de Sant Joan*. L'obra proposa fer una meditació amb la intenció de rescatar el significat simbòlic medieval per parlar sobre la terra, entesa com a matèria corporal i reclamar la imperiosa necessitat de la seva conservació.

Pietat II (2011)

El record de les Pietats de Miquel Àngel és aquí present per la composició del llaç maternofamiliar unificat pel marbre. En la Pietat de Pep Aymerich, la relació entre els cossos queda descol·locada: els dos cossos no són sinó un, la carn i la cera tan semblants i tan diferents alhora. El subjecte, o la carn, es distancia de si mateix recreant-se en el món físic per embalsamar-se. El doble és el testament o testimoni de si mateix. Allò que queda és l'*ápeiron*, l'indeterminat, potser l'essència del subjecte.

Macla (2014)

Durant més de dos anys les abelles han anat treballant adaptant-se orgànicament amb la guia de volums geomètrics proposada per l'artista. La interacció proposa un diàleg entre l'impuls vital de l'eixam i la ment conscient de l'home, la constant dansa simbiòtica entre natura i art. L'home estableix uns límits a l'impuls creatiu de les abelles i, junts, creen una escultura on apareix un quart element: la comunitat.

Pep Aymerich (Sarrià de Ter, 1962) és escultor, performer, vídeo artista i fuster. Per ell, la pràctica artística i l'ofici són pràcticament indissociables. La seva trajectòria artística es fonamenta en el qüestionament constant sobre el conflicte de l'home davant la fragilitat de la seva existència. Ha fet exposicions individuals i col·lectives, performances, instal·lacions; ha participat en Festivals d'Art i Natura i d'Arts en Viu. També ha realitzat escenografies per diferents companyies de dansa, teatre visual, teatre infantil i clown.

Més informació al [web del monument](#) i al [web del Bòlit](#)

Descarrega imatges [aquí](#)

HI COL·LABORA:



HO ORGANITZEN:

